

[מנד] כשם שצריך אדם להאמין בהשם יתברך כך צריך אחר כך להאמין בעצמו. רצה לומר שיש להשם יתברך עסק עמו ושאיננו פועל בטל שבין לילה כו' וכחיתו שדה שלאחר מיתתם נאבדו ואינם. רק צריך להאמין כי נפשו ממקור החיים יתברך שמו והשם יתברך מתענג ומשתעשע בה כשעושות רצונו. וזה פירוש

לפי' ג' - ג' - ג' - ג' - ג' - ג'

המקור להשכיל כל שכל ט"ו וכן אפי' ברצון הגם שאינו כח פרטי רק המשכת כל הנפש לדבר פרטי עיקר קיומו הוא העונג שבאם יתענג מדבר א' יומשך רצונו אליו וככיופסק העונג יופסק הרצון הנה מכ"ז הוא ראי' נדורה שהעונג הוא נוגע בעלמות הנפש ופועל בעלמות הנפש למלאותה במילוי אור וכאשר הנפש מאיר במילוי אור ממילא מאירי' ג"כ כל הכחות פרטים בבחי' גילוי מהעלמם המושרש בנפש כמו מדת החסד או מדת האכזריות או הנינוח יאירו בגילוי משרשם המושרש בעלם והיינו מחמת שהנפש בעלמה נומולא במילוי אור ע"י העונג הפעל זאח בנפש משא"כ כשהוא בלער ח"ו אז הנפש בעלמו הוא בבחי' כיוון והערך האור ממילא הוא גורם הסחלקות כל הכחות בשרשם בהעלם נומולא מוכן מכל הכל' שמהות העונג הוא בעלם בחי' אור רוחני (מלך שרשו באח"ס מקור כל החענוגי' ככל' לכן בעצמו כאשר יעלה אל הנפש ויחייחד בו עד שהנפש מרגישו הוא פועל בנפש למלאותו במילוי אור ככל'/. אך ענין מהות הרצון הגם שעיקר

ג' - ג' - ג' - ג' - ג' - ג'

אל תפנו אל האלילים עמ' אמרו (שם קמט.) אל תפנו אל מדעמכם. נראה פירוש ע"פ שכתוב בספריס"י שכל אבר או תנועה שאדם עושה זה מזה או דבר קדושה או הנשמה שורה באבר היא וכשהנשמה שורה באותו האבר או האבר מתנועע מכחה (ע"י מיקו"ו קלנ:) ומחמת זה נראית התנועה בחוץ. וזה משמנה נאדם לפי מעשיו הם תנועותיו וכשכל זה התנועות של הנדיקים מחוקי' וטובים לרואיהן כי מכה הנשמה היא התנועה והנשמה היא חלק אלוה ממעל אשר כל הטוב צ"י. ולזה כשאדם עושה תנועות

מבירו אינה מקובלת לשום אדם מחמת שאינו שלו ולא היה נשמתו באבר היא כשעשה התנועה והיא בלא קדושה והוא ר"ל כע"ז שעושה תנועה שאינו חלק אלקות כ"א מחמת שאהב התנועה שראה מחבירו וממלא מן צעיניו וזה אינו יודע שזה היה מחמת החלק אלקות השרואה שהאבר לזה הטעם התנועה מתוקה ומלאה מן צעיניו אבל לא מחמת התנועה עצמיות כ"א מכה הנשמה השרוי' בהי' והוא עושה בלא שכל ובלא כוונה כ"א מחמת יפה התנועה וא"כ הוא עובד להתנועה ועושה האבר שעושה בה התנועה כמסקה לעבוד האבר ההיא. וזה הוא אל תפנו אל האלילים אל תפנו אל מדעמכם כו' שאלהותכם אשר חלק לכם הבורא בחסדו היא הנשמה הקדושה אל תפנו מכם. ואלקי מסכה לא תעשו לכם פי' לא תעשו לעצמיכם כמסקה בתנועות כוננות שאין בהם חיות אלקות כ"א תעשו נדעמכם וככוונה. וזו היא אני ה' אלקיכם ר"ל מכה האלהות שהיא הנשמה הקדושה השרוי' נכס" *

לפי' ג' - ג' - ג' - ג' - ג' - ג'

צריך להראות את הדרך איך נכנסים אל הטרקלין — דרך השער. ה הוא האלהות המתגלה בעולם, בעולם בכל יפיו והדרו, בכל רוח ונשמה, בכי ורמש, בכל צמח ופרח, בכל גוי וממלכה, בים, וגליו, בשפירי שחק ובו המאורות, בכשרונות כל שיח, ברעיונות כל סופר, בדמיונות כל משורר ובהג כל חושב, בהרגשת כל מרגיש ובסערת גבורה של כל גבור.

ג' - ג' - ג' - ג' - ג' - ג'

לפי' ג' : ג' - ג' - ג' - ג' - ג' - ג'

דע כי יעקב אבינו, כששלה את בניו עשרת השבטים ליוסף, שלח עמם נגון של ארץ ישראל. וזה סוד: קחו מזמרת הארץ בכליכם וכו' (בראשית מג, בחינת זמר ונגון, ששלה על ידם ליוסף, וכמו שפרש רש"י: מזמרת - לשון זמר וכו'. כי דע, כי כל רועה ורועה יש לו נגון מיוחד לפי העשבים ולפי המקום שהוא רועה שם, כי כל בהמה ובהמה יש לה עשב מיוחד, שהיא צריקה לאכלו. גם אינו רועה תמיד במקום אחר. ולפי העשבים והמקום שרועה שם, בן יש לו נגון. כי כל עשב ועשב יש לו שירה שאומר, שזה בחינת פרק שירה, ומשירת העשבים נעשה נגון של הרועה. ו